

stemning, at for Eksempel Marinens Arbejdere i stor Udstrækning have faaet Del i Lønforbedring efter det nugældende midlertidige Lønningstillæg, medens mange af de under Krigsministeriet ansatte Arbejdere ikke have kunnet opnaa en saadan Lønforbedring. Det vilde være heldigt, om der kunde blive Samarbejde mellem de forskellige Ministerier, saa at saadanne Uretfærdigheder ikke kunne finde Sted. — Dernæst vilde jeg gerne spørge den højtærede Finansminister, om et Par Grupper af Arbejdere, der ikke staa nævnte her paa Lovforslaget, ikke skulle medregnes. Jeg tænker saaledes paa de Arbejdere, der ere ansatte ved den grønlandske Handel; nogle af dem have faaet Del i Lønningstillæget, andre ikke. Endvidere tænker jeg særlig paa Statens mange Skovarbejdere. Der staaar paa Lovforslaget i den Redegørelse, der medfølger over de forskellige Beløb, der have været udbetalte det sidste Aar til de forskellige Etater, nævnt Skovarbejderne med et Beløb af 4,038 Kr. Disse Penge kunne jo sikkert kun være ydede til en ringe Del af Statens Skovarbejdere. Jeg tænker, at det nærmest er Hegnsynsmænd og lavt lønnede Skovfogeder, der have faaet Del i disse 4,038 Kr., men de egentlige Skovarbejdere have sikkert ikke faaet noget, i saa Fald vilde Beløbet være blevet betydelig større. Men nu er det saaledes, at Staten beskæftiger mange Skovarbejdere hele Aaret rundt eller i ethvert Tilfælde i saa lang Tid, som Vejrliget tillader Udførelsen af den Slags Arbejder, og jeg synes ikke, at der er nogen Grund til at udelade denne Gruppe Arbejdere, der jo dog ere meget lavt lønnede. Endelig kunde jeg over for den højtærede Minister ønske at gøre opmærksom paa Bestemmelsen i § 7 med Hensyn til Aldersgrænsen af 25 Aar, der er sat for at kunne faa Del i dette Lønningstillæg. Denne Sag har været dragen frem adskillige Gange, men fra Regeringens Side har man ikke villet gaa med til en Forandring i denne Bestemmelse. — Jeg vil gøre opmærksom paa, at der findes ikke saa ganske faa Arbejdere under 25 Aar, der ere gifte, og for dem er det naturligvis meget vanskeligt at klare sig med de smaa Indtægter, de have. Jeg kunde derfor meget ønske, at man, hvis man ikke vilde gaa saa vidt helt at stryge Aldersgrænsen og give Tillæg til alle Statens Arbejdere, uanset deres Alder, saa dog i hvert Tilfælde sætte en Bestemmelse ind om, at de gifte Arbejdere under 25 Aar blev medtagne. Det vilde vel ikke kunne faa saa overordentlig stor

Betydning, men det vilde for de paagældende Arbejdere være en Hjælp, som de sikkert i høj Grad trænge til.

Finansministeren (Hage): Den ærede Ordfører spurgte, hvorledes den Bestemmelse i § 1 er at forstaa, som siger: „Endvidere tilkommer Tillæget ogsaa de Personer, der ere uge- eller daglønnede, for saa vidt deres Uge- eller Dagløn ikke forhøjes i Finansaarets Løb“. Han gik ud fra, at denne Bestemmelse er at forstaa i Forbindelse med Bestemmelsen i § 4, der siger, at naar Lønforhøjelsen er mindre end det Beløb, som den paagældende vilde kunne oppebære som midlertidigt Lønningstillæg, faar han som Tillæg efter nærværende Lov et til Forskellen svarende Beløb. Denne den ærede Ordførers Opfattelse kan jeg ganske tiltræde. Bestemmelsen i § 2 er at læse i Forbindelse med Bestemmelsen i § 4 og forekommer mig derefter ikke at kunne give Anledning til nogen Tvivl.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) anmodede mig om Oplysninger om forskellige Detailler, hvilke det er mig umuligt paa staaende Fod at gøre Rede for. Jeg kan saaledes ikke her sige, hvilke samtlige de Statens Arbejdere ere, som falde ind under den Bestemmelse i § 2, der vedrører Arbejdere, som have dels Akkordarbejde, dels Arbejde paa Dagløn. Men det er rigtigt, som han forudsætter, at der bl. a. derunder er henregnet en Del Arbejdere saavel under Marine som under Krigsministeriet. Naar han spurgte om, hvorvidt ogsaa Skovvæsenets Arbejdere ere medtagne, har han jo selv givet Svaret derpaa, idet han henviste til et Beløb, der er opført, som er udbetalt i Lønningstillæg til Arbejdere under Skovvæsenet. Men det siger sig selv, at der for Arbejdere under Skovvæsenet, som overhovedet for alle Statens Arbejdere, maa tages Hensyn til den almindelige Regel i § 1, at Lønningstillæget kun gives dem, der ere fast ansatte i Statens Tjeneste. At der i mange Tilfælde vil kunne være Tvivl om, hvor vidt en Mand kan siges at være fast ansat eller ej, det følger ogsaa af sig selv, men jeg tør tillige tro, at gennemgaaende er Loven bleven anvendt paa en rundhaandet Maade, og at, naar der med Føje har kunnet være Tvivl, har der været Tilbøjelighed til heller ikke at medtage for mange fremfor at udelukke nogen, som kunde gøre sig berettiget Forventning om at komme med. — Naar det ærede Medlem endvi-